Cele mai frumoase rugăciuni (şapte) din slujba plecării genunchilor (Vecernia din Duminica Cincizecimii)

Predici la Duminica Pogorârii Sfântului Duh (Cincizecimea, Rusaliile sau Paştile de foc):

https://www.academia.edu/81163389/Predici_la_Duminica_Pogor%C3%A2rii_Sf%C3%A2ntului_Duh_Cinzecimea_Rusaliile_sau_Pa%C5%9Ftile_de_foc_

https://archive.org/details/9.-dum.-sf.-duh

***

Materiale despre Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea, Rusalii):

https://independent.academia.edu/emystea/Pogor%C3%A2rea-Sf%C3%A2ntului-Duh-(Cinzecimea,-Rusaliile)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Pogor%C3%A2rea+Sf%C3%A2ntului+Duh
+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Cincizecimea

&&&

Rugăciunea întâi

Doamne, cel ce eşti prea curat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat şi fără de răutate; care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele zidite în ele; care plineşti cererile, mai înainte de cerere; Ţie ne rugăm şi pe Tine te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din pururea Fecioara Maria, prea slăvita Născătoare de Dumnezeu; care, mai întâi în cuvinte învăţând, iar mai pe urmă şi cu fapta arătând, când a răb-

dat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriţilor şi păcătoşilor şi nevrednicilor robilor Tăi, să-Ţi aducem Ţie rugăciuni, cu capetele şi cu genunchii plecaţi, pentru păcatele noastre şi pentru greşealele cele din neştiinţă ale credincioşilor.

Însuţi, mult-Milostive şi Iubitorule de oameni*, *auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule şi Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinţii Săi ucenici şi apostoli, care a şezut peste fiecare dintr-înşii, şi s-au umplut toţi de harul Lui cel neîmpuţinat, şi au grăit într-alte limbi măreţiile Tale şi au proorocit. Deci, ***auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ţie, şi adu-Ţi aminte de noi, smeriţii şi osândiţii, şi alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijloceşti pentru noi.***

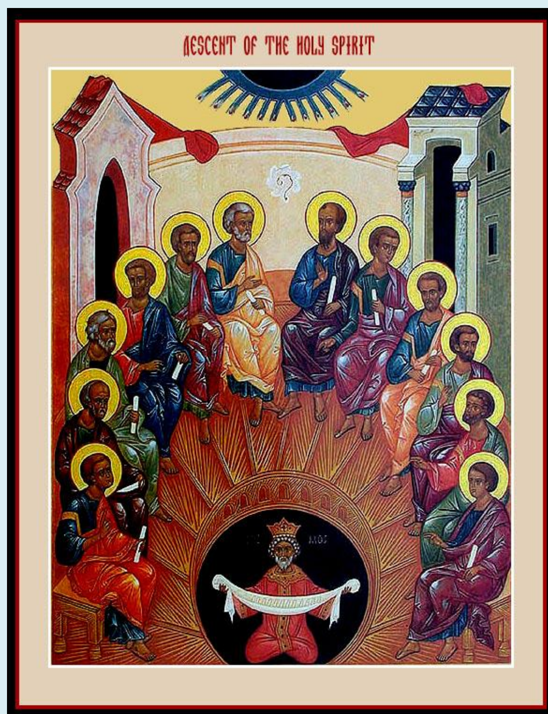
Primeşte-ne pe noi, care cădem înaintea Ta şi grăim: Greşit-am! Înaintea Ta suntem puşi din pântecele maicii noastre; Tu eşti Dumnezeul nostru. Dar, pentru că s-au scurs în zădărnicie zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, şi ne aflăm lipsiţi de toată apărarea. Totuşi, nădăjduind în îndurările Tale, grăim către Tine: Păcatele tinereţilor noastre şi ale neştiinţei nu le pomeni, şi de cele ascunse ale noastre, curăţeşte-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneţilor; când slăbeşte tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învredniceşte-ne să ne întoarcem la Tine şi caută spre noi cu bunăvoinţă şi cu har.

Cumpăneşte fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulţimii păcatelor noastre.

Caută din înălţimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte şi aşteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăveşte-ne pe noi de tirania diavolului. Întăreşte viaţa noastră cu poruncile Tale cele sfinte şi sfinţitoare.

Înger credincios păzitor pune poporului Tău şi pe toţi ne adună în Împărăţia Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor şi nouă păcatele. Curăţeşte-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meşteşugirile vrăjmaşului cele împotriva noastră.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Vasile cel mare

Binecuvântat eşti, Doamne, Stăpâne Atotţiitorule, care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai făcut-o să lucească cu sclipiri de foc;

Care ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei şi să ne apropiem de începutul nopţii. Ascultă rugăciunea noastră şi a întregului Tău popor, şi ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie.

Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta.

Ocroteşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri; într-armează-ne pe noi cu armele dreptăţii Tale. Îngrădeşte-ne pe noi cu adevărul Tău; păzeşte-ne pe noi cu puterea Ta; mântuieşte-ne de toată primejdia şi de tot vicleşugul celui potrivnic; şi ne dăruieşte nouă şi această seară, cu noaptea ce vine, şi toate zilele vieţii noastre, desăvârşită, sfântă, cu pace, fără de păcat, fără sminteală, fără nălucire; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor, care din veac Ţi-au plăcut Ţie.

Rugăciunea a treia

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, care încă în această viaţă cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta, şi darul Preasfântului Duh îl dăruieşti pururea celor credincioşi, spre moştenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar ucenicilor şi apostolilor Tăi, şi ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc primind cunoştinţa de Dumnezeu în a sa limbă şi în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului şi am scăpat din înşelăciune, ca dintr-un întuneric; şi prin împărţirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus de fire, ne-am învăţat a crede în Tine, Dumnezeu, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere şi o Stăpânire. Tu, dar, Cel ce eşti raza Tatălui şi chipul neschimbat şi nemutat al fiinţei şi al firii Lui, Izvorul înţelepciunii şi al harului, deschide-mi şi mie păcătosului buzele şi mă învaţă, cum se cuvine şi pentru ce trebuie să mă rog.

Că Tu eşti Cel ce ştii mulţimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va covârşi noianul acestora; că, ***iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în faţa adâncului milei Tale. Îndreptează viaţa mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul şi cu puterea cea negrăită a înţelepciunii, Cel ce eşti liman lin al celor cuprinşi de valuri, şi-mi arată calea pe care să merg.***

Dă gândurilor mele duhul înţelepciunii Tale; dăruieşte nepriceperii mele duhul înţelepciunii; adumbreşte faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele şi cu duh stăpânitor întăreşte alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, cu Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale şi pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; şi să nu mă laşi ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci întăreşte-mă să doresc câştigarea bunătăţilor celor viitoare, că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veşnic cu Tine.

Pentru aceasta, şi eu, păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătăţii Tale: Câte am cerut, dă-mi mie spre mântuire. Aşa, Doamne, care eşti dăruitor bun şi bogat, dătător de toată facerea de bine, împlineşte rugăciunea mea, căci Tu eşti îndurător, miluitor, părtaş fără de păcat al trupului nostru şi Te pleci cu iubire şi milostivire spre cei ce-şi pleacă la Tine genunchii, curăţind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfinţeşte-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia şi slujim. Nu ştim să ne închinăm vreunui dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greşealele, primeşte rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă, tuturor, mână de ajutor. Primeşte rugăciunea tuturor ca o tămâie bine primită, ce se înalţă înaintea Împărăţiei Tale celei prea bune.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Vasile cel mare

Doamne, Doamne, care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăveşte-ne pe noi şi de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primeşte ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre.

Învredniceşte-ne să trecem şi vremea nopţii fără de prihană, neispitiţi de rele; şi ne izbăveşte pe noi de toată tulburarea şi îngrozirea ce ne vine de la diavol.

Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă şi cugetelor noastre grijă de întrebarea ce ni se va face la Judecata cea înfricoşătoare şi dreaptă.

Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară păcatul din mădularele noastre cele pământeşti; ca şi în liniştea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecăţile Tale.

Depărtează de la noi toată nălucirea necuviincioasă şi pofta cea vătămătoare. Şi ne scoală pe noi, la vremea rugăciunii, întăriţi în credinţă şi sporind în poruncile Tale.

Rugăciunea a cincea

Izvorul cel pururea izvorâtor de viaţă şi de lumină, Putere ziditoare, împreună veşnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosinţă toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeul nostru; care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morţii şi încuietorile iadului, zdrobind mulţimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ţi spre junghiere trupul cel prea curat, neatins şi neîntinat de nici un păcat; şi prin această înfricoşătoare şi negrăită jertfire ne-ai dăruit nouă viaţă de veci;

Cel ce Te-ai pogorât în iad şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, şi celor ce şedeau în întuneric le-ai arătat ieşire, iar pe şarpele cel din adânc, începătorul răutăţii, l-ai vânat cu înţeleaptă meşteşugire dumnezeiască şi l-ai legat cu lanţurile întunericului în iad şi l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins şi în întunericul cel mai din afară;

Înţelepciunea Tatălui, cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare Ajutător al celor năpăstuiţi şi ai luminat pe cei ce şedeau în întuneric şi în umbra morţii, Tu, Doamne al slavei celei veşnice, Fiule iubit al Părintelui Celui Preaînalt, Lumină veşnică din Lumina veşnică, Soare al dreptăţii, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ţie: ***Odihneşte sufletele robilor Tăi, ale părinţilor şi fraţilor noştri, care au adormit mai-înainte, şi ale celorlalte rudenii după trup şi ale tuturor celor de o credinţă***

cu noi, pentru care şi facem acum pomenire, că stăpânirea Ta este peste toţi şi în mâna Ta ţii toate marginile pământului.

Stăpâne Atotţiitorule, Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor şi al celui nemuritor şi a toată firea omenească, ce se zideşte şi iarăşi se strică; Ziditorule al vieţii şi al morţii, al trăirii celei de aici şi al mutării celei de acolo; Cel ce măsori anii celor vii şi rânduieşti ceasul morţii; care duci şi scoţi din iad; Cel ce legi în neputinţă şi dezlegi în putere; care tocmeşti cele de aici spre trebuinţă şi orânduieşti cu folos cele viitoare; care ai însufleţit cu nădejdea învierii pe cei vătămaţi cu boldul morţii, Însuţi, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe; care şi în această mai de pe urmă, mare şi mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o fiinţă şi pururea veşnice, nedespărţitei şi neamestecatei Treimi, şi ai vărsat pogorârea şi venirea Sfântului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste sfinţii Tăi apostoli; şi punându-i pe ei vestitori ai credinţei noastre celei creştineşti, i-ai arătat mărturisitori şi propovăduitori ai învăţăturii celei adevărate despre Dumnezeu;

Care şi la acest praznic, cu totul desăvârşit şi mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ţinuţi în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite uşurare şi mângâiere celor cuprinşi de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriţii robii Tăi, care ne rugăm Ţie, şi ***odihneşte sufletele robilor Tăi, celor mai dinainte adormiţi, în loc luminat, în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea; aşază sufletele lor în locaşurile drepţilor şi fă-i vrednici de pace şi de iertare. Căci nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, şi nici cei din iad vor îndrăzni a-Ţi aduce Ţie mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm şi aducem Ţie rugăciuni de milostivire şi jertfe pentru sufletele lor.***

Rugăciunea a şasea

Dumnezeule cel mare şi veşnic, Cel sfânt şi iubitor de oameni, care ne-ai învrednicit pe noi să stăm şi în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea şi lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, şi ***ne dă nouă har, ca să-Ţi aducem Ţie, cu inimă înfrântă şi smerită, slăvirea cea întreit sfântă şi mulţumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut şi le faci totdeauna nouă.***

Adu-Ţi aminte, Doamne, de neputinţa noastră şi nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriţii, ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în lumina dreptăţii şi, înarmându-ne cu armele luminii, să vieţuim nebântuiţi de toată meşteşugirea vicleanului, şi cu îndrăzneală să Te prea slăvim pentru toate, pe Tine, Unul, Dumnezeul cel Adevărat şi Iubitor de oameni, căci într-adevăr şi cu dreptate este o mare taină a Ta, Stăpâne şi Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a făpturilor Tale, şi după aceea alcătuirea din nou şi odihna cea de veci.

Ţie Îţi mulţumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta şi pentru ieşirea din ea, care, după făgăduinţa Ta cea nemincinoasă, ne arvuneşte nouă de mai înainte nădejdea învierii şi a vieţii celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu eşti şi începătorul învierii

noastre şi Judecătorul nemitarnic şi iubitor de oameni pentru cele făcute în viaţă, ***Stăpân şi Domn al răsplătirii; care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaş trupului şi sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, şi ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuţi le-ai cercat de bunăvoie, Însuţi fiind cercat prin cele pătimite, Te-ai făcut ajutător de bunăvoie nouă, celor supuşi la încercări; pentru care ne-ai şi adus pe noi la a Ta nepătimire.***

Primeşte deci, Stăpâne, cererile şi rugăciunile noastre şi odihneşte pe toţi părinţii fiecăruia, pe maici, pe fraţi, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie şi dintr-o seminţie, şi toate sufletele care au adormit mai înainte în nădejdea învierii şi a vieţii de veci; şi aşează sufletele şi numele lor în cartea vieţii, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacov, în latura celor vii, în Împărăţia Cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toţi, prin îngerii Tăi cei luminaţi, în sfintele Tale locaşuri, ridicând împreună şi trupurile noastre, în ziua în care ai hotărât, după făgăduinţele Tale cele sfinte şi adevărate.

Căci nu este, Doamne, moarte, pentru robii Tăi, când ieşim din trup şi venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele mai pline de întristare la cele mai bune şi mai vesele, şi odihnă şi bucurie. Iar de am şi greşit Ţie ceva, fii milostiv şi nouă şi acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, chiar de ar fi viaţa lui doar o singură zi.

Că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără de păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin care toţi nădăjduim să dobândim milă şi iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, dezleagă, lasă şi ne iartă nouă şi acelora, căderile în păcate, cele cu voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cele fără de ştiinţă, cele arătate şi cele ascunse, cele cu lucrul şi cele cu gândul, cele cu cuvântul şi cele din toate umbletele şi mişcările noastre.

Şi celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruieşte-le izbăvire şi iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvântează, dăruindu-ne sfârşit bun şi paşnic şi nouă şi la tot poporul Tău şi, revărsând asupra noastră îndurările milei şi ale iubirii de oameni, la venirea Ta cea înfricoşătoare şi de temut fă-ne vrednici de împărăţia Ta.

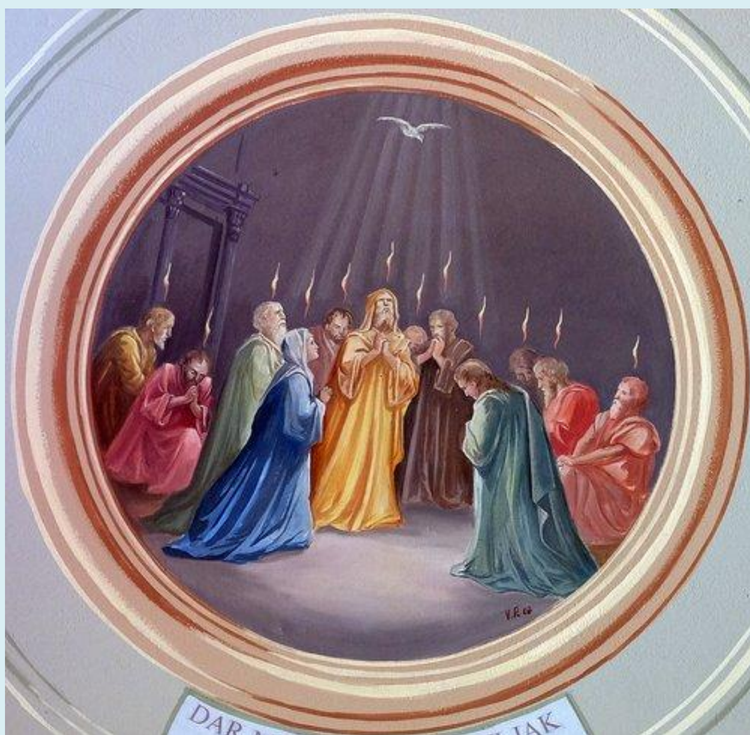
Rugăciunea a şaptea

Dumnezeule cel mare şi Preaînalt, care singur ai nemurire şi locuieşti în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înţelepciune; Cel ce ai despărţit lumina de întuneric şi ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna şi stelele spre stăpânirea nopţii; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoşii, ca şi în ziua de astăzi să întâmpinăm faţa Ta întru mărturisire şi să-Ţi aducem slujbă de seară;

Însuţi, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta şi o primeşte ca pe o mireasmă cu bun miros. Şi ne dă nouă această seară de acum şi noaptea care vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăveşte-ne pe noi de frica de noapte, şi de tot lucrul ce se petrece în întuneric; şi ne dăruieşte nouă somnul, pe care ni l-ai dat spre odihnă, pentru neputinţa noastră, ferit de toată nălucirea diavolească.

Aşa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătăţi, dă-ne ca şi în aşternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim şi noaptea numele Tău cel prea sfânt; şi cu gândirea la poruncile Tale fiind luminaţi, să ne sculăm cu bucurie sufletească, spre slăvirea bunătăţii Tale, aducând milostivirii Tale cereri şi rugăciuni pentru păcatele noastre şi ale întreg poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

